

Bruksela, 29 lipca 2025 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0071(COD)

7550/1/25
REV 1

AGRI 123
AGRIORG 33
AGRIFIN 28
AGRILEG 48
CODEC 350

WNIOSEK

Nr dok. Kom.:	COM(2025) 137 final/2
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2021/2115 i (UE) nr 251/2014 w odniesieniu do niektórych zasad rynkowych i środków wsparcia sektorowego w sektorze wina i w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 137 final/2.

Zał.: COM(2025) 137 final/2

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.7.2025 r.
COM(2025) 137 final/2

2025/0071 (COD)

ADDENDUM

This document replaces COM(2025)137 final of 28/03/2025

Addition of cross-reference to linked SWD(2025)237 final

Concerns all language versions.

The text should read as follows:

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2021/2115 i (UE) nr 251/2014
w odniesieniu do niektórych zasad rynkowych i środków wsparcia sektorowego
w sektorze wina i w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina**

{SWD(2025) 237 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Chociaż Unia pozostaje światowym liderem w zakresie produkcji i spożycia wina oraz pod względem wartości wywozu wina, zmiany społeczne i demograficzne wpływają na ilość, jakość i rodzaje spożywanego wina. Spożycie wina w Unii stale spada i obecnie utrzymuje się na najniższym poziomie w ciągu ostatnich trzech dziesięcioleci, podczas gdy na tradycyjne rynki eksportowe win pochodzących z Unii wpływa połączenie spadku spożycia i czynników geopolitycznych, co prowadzi do bardziej niepewnych schematów wywozu.

Ponadto produkcja staje się nieprzewidywalna ze względu na wrażliwość sektora wina na zmiany klimatu. W związku z wynikającą z tego nadwyżką podaży, która wywiera presję na ceny, plantatorzy winorośli mają mniejsze dochody, aby móc inwestować w swoją działalność, oraz niskie rezerwy finansowe, z których mogliby skorzystać w sytuacji, gdyby ich region dotknęło jedno z coraz częściej występujących ekstremalnych zjawisk pogodowych o charakterze lokalnym.

Aby omówić te wyzwania i określić ewentualne możliwości dla unijnego sektora wina, utworzono grupę wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina. Grupa ta składała się z dyrektorów generalnych ministerstw rolnictwa państw członkowskich Unii, a podczas pierwszego posiedzenia zaproszono również przedstawicieli głównych organizacji zrzeszających zainteresowane strony do przedstawienia swojej analizy sytuacji. Dyskusje koncentrowały się na tym, jak lepiej wspierać sektor w świetle obecnych wyzwań strukturalnych przez zarządzanie potencjałem produkcyjnym, zwiększanie konkurencyjności i badanie nowych możliwości rynkowych. Po czterech posiedzeniach, w grudniu 2024 r., grupa zatwierdziła dokument zawierający zalecenia polityczne¹. Zainteresowane strony i posłowie do PE z zadowoleniem przyjęli te zalecenia na posiedzeniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (COMAGRI) w dniu 13 stycznia 2025 r.

W związku z pozytywną reakcją na zalecenia grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina oczekuje się, że najpilniejsze zalecenia sektorowe zostaną jak najszybciej przełożone na wnioski ustawodawcze, aby pomóc sektorowi wina stawić czoła poważnym wyzwaniom i zwiększyć konkurencyjność. Jeżeli Komisja nie podejmie szybkich działań, sytuacja ulegnie dalszemu pogorszeniu, co będzie miało nieodwracalne skutki dla wielu obszarów wiejskich z uwagi na porzucanie winnic oraz utratę możliwości wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych ustanowiono przepisy dotyczące systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, które zostaną zmienione niniejszym wnioskiem zgodnie z zaleceniami grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina dotyczącymi zarządzania potencjałem produkcyjnym, co ułatwi państwom członkowskim radzenie sobie z ryzykiem nadmiaru zdolności produkcyjnej w niektórych obszarach i segmentach rynku lub zapobieganie takiemu ryzyku. Niniejsze proponowane rozporządzenie zmienia również obecne przepisy dotyczące etykietowania, aby ułatwić wyrób produktów sektora wina o niższej zawartości alkoholu

¹ https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/f9ee9420-2b95-4788-8dc2-faa3cfb8171a_en?filename=policy-recommendations-wine-sector-hlg_en.pdf

i umożliwić wprowadzenie nowych sposobów informowania konsumentów o właściwościach nabywanego przez nich wina.

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina również zostaje zmienione w celu uwzględnienia zmian w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 dotyczącym win o niższej zawartości alkoholu, aby umożliwić wyrób aromatyzowanych produktów sektora wina na bazie takich win o niższej zawartości alkoholu. Aby prawidłowo informować konsumentów o charakterze aromatyzowanych produktów sektora wina o mniejszej zawartości alkoholu, zmieniono również przepisy dotyczące etykietowania zgodnie z przepisami dotyczącymi produktów sektora wina.

Rozporządzenie (UE) 2021/2115 ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych zostaje zmienione niniejszym wnioskiem, aby umożliwić państwom członkowskim połączenie skutecznej restrukturyzacji winnic z potrzebą uniknięcia wzrostu produkcji, zgodnie z zaleceniem grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina. Ponadto grupy producentów zarządzające chronionymi nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi będą mogły korzystać ze wsparcia na rozwój turystyki winiarskiej w swoim regionie, a maksymalny czas trwania wsparcia na działania promocyjne i komunikacyjne prowadzone w państwach trzecich zostanie przedłużony. Aby zintensyfikować współpracę w sektorze wina, niektóre inwestycje realizowane przez organizacje producentów zostaną objęte maksymalną stawką unijnej pomocy finansowej. Aby wspierać producentów w łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej, państwa członkowskie będą mogły zwiększyć maksymalną unijną pomoc finansową, która może zostać przyznana na inwestycje służące osiągnięciu tego celu.

Proponowane środki z zakresu polityki należy wdrożyć w ramach spójnych krajowych ram strategicznych, aby zmaksymalizować ich skuteczność. Państwa członkowskie muszą ocenić ich wpływ, aby zapewnić efektywność, opłacalność i długoterminowe korzyści. Kluczowe priorytety obejmują uniknięcie zakłóceń równowagi na rynku, zachowanie krajobrazu, utrzymanie zatrudnienia na obszarach wiejskich oraz zwiększenie konkurencyjności plantatorów winorośli i producentów wina.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Dzięki ułatwieniu wyrobu produktów sektorów wina i aromatyzowanych produktów sektora wina o niższej zawartości alkoholu, niniejszy wniosek umożliwia konsumentom zmniejszenie spożycia alkoholu, nie pozbawiając ich jednocześnie przyjemności picia wina. Zapewnienie grupom producentów zarządzającym chronionymi nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi dostępu do wsparcia dla rozwoju turystyki winiarskiej w ich regionie jest zgodne z celem tworzenia możliwości zatrudnienia i wzrostu na obszarach wiejskich.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 akapit pierwszy i art. 43 ust. 2,

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Przepisy, które należy zmienić w celu wdrożenia zaleceń grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina, są określone w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady, w związku z czym państwa członkowskie nie mogą wdrożyć tych zaleceń, jeżeli przepisy Unii nie zostaną odpowiednio zmienione. Zgodnie z zasadą pomocniczości kilka przepisów

niniejszego wniosku daje organom krajowym większą swobodę w zarządzaniu potencjałem produkcyjnym w sposób lepiej dostosowany do szczególnej sytuacji regionów produkcji wina.

- **Proporcjonalność**

Decyzje polityczne przedstawione we wniosku opierają się na zaleceniach grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina, które stanowią jednomyślnie zatwierdzony kompromis osiągnięty po czterech rundach dyskusji na temat różnych wariantów polityki i które popierają wszystkie państwa członkowskie. Dyskusje prowadzone w ramach grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina oparto na dogłębnej analizie przeprowadzonej przez ekspertów z Centrum Monitorowania Rynku Wina². Eksperti ci poświęcili trzy sesje specjalne, trwające od grudnia 2023 r. do drugiego kwartału 2024 r., na ocenę stanu rynku wina i zbadanie różnych wariantów polityki, aby sprostać obecnym wyzwaniom i pomóc sektorowi w wykorzystaniu potencjalnych przyszłych możliwości. Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów, które są już realizowane w ramach zmienionych obowiązujących przepisów.

- **Wybór instrumentu**

Przepisy, które należy zmienić w celu wdrożenia zaleceń grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina, są określone w trzech rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady. W związku z tym wybranym instrumentem musi być również rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przyjęcia inicjatywy nie planuje się zaproszenia do zgłaszania uwag ani konsultacji publicznych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Zalecenia grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina były wynikiem szeroko zakrojonej i dogłębnej dyskusji i analizy, które rozpoczęły się już przed utworzeniem grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina i które przeprowadzano najpierw we współpracy z ekspertami ds. wina z Centrum Monitorowania Rynku i z zainteresowanymi stronami, a następnie w ramach grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina z dyrektorami generalnymi ministerstw rolnictwa wszystkich państw członkowskich. Kluczowe zainteresowane strony zaproszono również na jedno z posiedzeń grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina w celu przedstawienia opinii. Wniosek ustawodawczy opiera się na zaleceniach grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina, które państwa członkowskie jednogłośnie zatwierdziły, które popierają zainteresowane strony i które z zadowoleniem przyjęła COMAGRI.

- **Ocena skutków**

² https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/83588b14-0c75-43a4-b8ab-c5718bee6b01_en?filename=future-prospects-of-the-eu-wine-sector-june-2024.pdf

Ze względu na pilną potrzebę przyjęcia inicjatywy ocena skutków nie zostanie przeprowadzona. Koszty i korzyści inicjatywy zostaną ocenione w dokumencie roboczym służb Komisji, który zostanie opublikowany w ciągu 3 miesięcy od jej przyjęcia.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek ma na celu zminimalizowanie kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez MŚP, oprócz już istniejącej możliwości podawania wykazu składników i informacji o wartości odżywczej za pomocą środków elektronicznych, co uprości handel między państwami członkowskimi Unii. Obecnie identyfikacja na opakowaniu lub na etykiecie dołączonej do linka (np. w postaci kodu QR) prowadzącego do środków elektronicznych, zawierająca wykaz składników i informację o wartości odżywczej w formie słownej (np. „składniki” lub „informacja o wartości odżywczej”), jest uciążliwa dla producentów wina, a zasady identyfikacji różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Dzięki proponowanemu rozporządzeniu Komisja będzie uprawniona do opracowania, we współpracy z państwami członkowskimi, przepisów dotyczących wspólnego podejścia do takiej identyfikacji, co zmniejszy koszty i obciążenie administracyjne, zwłaszcza dla drobnych producentów, którzy będą mogli sprzedawać wina z jednakową etykietą w różnych krajach. Nazwy handlowe win o obniżonej zawartości alkoholu są również zharmonizowane w całej Unii i będą jaśniejsze dzięki używaniu lepiej znanych konsumentom terminów.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek został przygotowany z poszanowaniem praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wymiernego wpływu finansowego na budżet. Wszelkich zmian w unijnej pomocy finansowej na interwencje w ramach planu strategicznego dokonuje się w ramach krajowych puli środków finansowych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

W związku z kryzysem, z jakim boryka się obecnie unijny sektor wina, środek ten powinien wejść w życie jak najszybciej, z wyjątkiem nowych przepisów dotyczących etykietowania, które muszą mieć zastosowanie później, aby dać producentom czas na dostosowanie się i umożliwić sprzedaż produktów etykietowanych zgodnie z wcześniej obowiązującymi przepisami aż do wyczerpania zapasów.

Centrum Monitorowania Rynku Wina stale monitoruje podaż i popyt na różne rodzaje wina na rynku unijnym i zapewni wgląd w rozwój sytuacji segmentu rynku win o niskiej zawartości alkoholu, którego rozwój ma wspierać proponowane rozporządzenie. Skutki zmian w systemie zezwoleń na nasadzenia winorośli będą monitorowane w ramach spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku przedstawiania corocznych sprawozdań z wdrażania tego systemu.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Jeśli winnicę wykarczowano, plantator winorośli może wystąpić o zezwolenie na ponowne nasadzenia, które jest ważne przez trzy lata (sześć lat, w przypadku gdy ponowne nasadzenie odbywa się na tej samej działce rolnej). Grupa wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina zaleciła dłuższy okres ważności wynoszący 8 lat w odniesieniu do wszystkich zezwoleń na ponowne nasadzenia, aby w tej niepewnej sytuacji dać plantatorom winorośli więcej czasu na zbadanie możliwości sadzenia odmian, które są lepiej dostosowane do popytu na rynku lub zmieniających się warunków klimatycznych, lub na wprowadzenie nowych technik zarządzania winnicą.

Ponadto, aby zmniejszyć presję na plantatorów winorośli, należy znieść kary administracyjne stosowane w przypadku niewykorzystania zezwolenia na ponowne nasadzenia w okresie jego ważności. Grupa wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina zgodziła się jednak utrzymać karę administracyjną stosowaną w przypadku, gdy zezwolenia na nowe nasadzenia pozostaną niewykorzystane, aby zniechęcić plantatorów, którzy nie mają zamiaru nasadzać winnicy, do składania wniosków o charakterze spekulacyjnym. W związku z obecnym spadkiem popytu na wino plantatorzy winorośli, którzy posiadają nadal ważne, niewykorzystane zezwolenia na nowe nasadzenia udzielone im przed dniem 1 stycznia 2025 r., powinni jednak mieć możliwość rezygnacji z tych zezwoleń w określonym terminie bez ponoszenia kary administracyjnej w celu zlikwidowania zachęty do nasadzania winnic w sytuacji, gdy może nie być popytu na produkowane w nich wino.

Państwa członkowskie mają już możliwość ustanawiania limitów regionalnych w odniesieniu do zezwoleń na nowe nasadzenia dla konkretnych obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia, produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym lub obszarów, na których produkuje się wino bez oznaczenia geograficznego. Należy im również umożliwić ograniczenie udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia na poziomie regionalnym dla konkretnych obszarów o nadmiernej podaży, na których są wdrażane lub zostały wdrożone krajowe lub unijne środki mające na celu ograniczenie podaży, takie jak destylacja, zielone zbiory lub karczowanie winnic, aby uniknąć dalszego zwiększania potencjału produkcyjnego regionów, w których podaż przekracza już popyt.

W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje się na ustanowienie limitów regionalnych dla konkretnych obszarów w celu uniknięcia nadmiernego wzrostu potencjału produkcyjnego, państwo członkowskie powinno być jednak również uprawnione do wymagania, aby zezwolenia udzielone w odniesieniu do obszaru objętego limitem wykorzystywano na danym obszarze, ponieważ w przeciwnym razie istnieje ryzyko całkowitego wykluczenia podmiotów wchodzących na rynek, co zniechęcałoby nowe podmioty i młodych rolników do podejmowania działalności.

Chociaż ponowne nasadzenie wykarczowanej winnicy nie zwiększa powierzchni winnicy jako całości, państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia przepisów dotyczących ponownego nasadzania, aby lepiej zarządzać terytorialnym rozmieszczeniem winnic. Zezwolenia na ponowne nasadzenia można wykorzystać w tym samym gospodarstwie, w którym miało miejsce karczowanie winorośli. Biorąc pod uwagę, że gospodarstwa mogą obejmować winnice w różnych regionach, państwa członkowskie powinny mieć możliwość unikania sytuacji, w których przenosi się winnice między regionami, jeżeli utrzymanie uprawy winorośli w pierwotnym regionie geograficznym jest ważne ze względów społeczno-ekonomicznych lub środowiskowych, na przykład w celu zachowania winnic na zboczach i tarasach lub zachowania krajobrazu i uniknięcia erozji gleby. Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość ustanowienia specjalnych warunków dla zezwoleń na ponowne nasadzenia, aby zachęcić do stosowania odmian i metod produkcji, które nie zwiększają średnich plonów.

W kontekście malejącej konsumpcji monitorowanie ogólnego potencjału produkcyjnego jest bardzo ważne dla przyszłej równowagi na rynku. Stosowanie systemu zezwoleń na nasadzenia służy temu celowi i powinno mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich produkujących wino, gdy osiągnięta zostanie określona powierzchnia winnicy.

W ostatnich latach obserwuje się ciągle zmieniający się popyt konsumentów na produkty sektora wina o obniżonej zawartości alkoholu. W przypadku takich produktów konsumenci znają terminy, takie jak „bezalkoholowe”, „o zerowej zawartości alkoholu” i „o niskiej zawartości alkoholu”, które jednak są uregulowane w różny sposób w różnych państwach członkowskich. W istocie, z braku szczegółowych przepisów unijnych dotyczących oświadczeń żywieniowych odnoszących się do niskiego stężenia alkoholu, zmniejszonej zawartości lub nieobecności alkoholu w napojach, które normalnie zawierają alkohol, zastosowanie mogą mieć właściwe przepisy krajowe, zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (rozporządzenie w sprawie oświadczeń). Należy zatem zharmonizować stosowanie tych terminów i zdefiniować zawartość alkoholu związaną z każdym z nich w całej UE. Powinno to również znaleźć odzwierciedlenie w przepisach dotyczących etykietowania produktów sektora wina, co pozwoli lepiej informować konsumentów o właściwościach i metodach produkcji produktów sektora wina o obniżonej zawartości alkoholu, a także umożliwi unijnemu sektorowi wina czerpanie korzyści z tego rozwoju popytu konsumpcyjnego przy jednoczesnym utrzymaniu wysokich standardów produkcji.

Duży popyt konsumpcyjny na musujące produkty sektora wina o niższej zawartości alkoholu lub bez alkoholu stanowi szansę dla tego sektora, ale istnieją ograniczenia technologiczne w ich produkcji zgodnie z obecnymi zasadami produkcji dotyczącymi dealkoholizacji. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami produkty sektora wina muszą osiągnąć właściwości i minimalną rzeczywistą zawartość alkoholu w danej kategorii przed poddaniem ich procesowi dealkoholizacji. Proces dealkoholizacji powoduje usunięcie CO₂ z win musujących. W związku z tym należy zezwolić na produkcję win musujących i win gazowanych z odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych win niemusujących w drodze drugiej fermentacji lub przez dodanie CO₂, pod warunkiem że są one etykietowane w sposób, który nie wprowadza konsumenta w błąd.

Możliwość podawania wykazu składników i informacji o wartości odżywczej za pomocą środków elektronicznych okazała się skutecznym sposobem przekazywania informacji konsumentom przez podmioty gospodarcze, a jednocześnie ułatwia funkcjonowanie rynku wewnętrznego i wywóz wina, zwłaszcza w przypadku drobnych producentów. Brak zharmonizowanych przepisów dotyczących identyfikacji środków elektronicznych na etykiecie fizycznej oraz wynikające z tego rozbieżne rozwiązania stosowane przez państwa członkowskie spowodowały jednak rozdrobnienie jednolitego rynku, co wpływa na właściwe wprowadzanie do obrotu win w całej Unii. Komisja powinna zatem być uprawniona do opracowania, we współpracy z państwami członkowskimi, przepisów dotyczących identyfikacji środków elektronicznych dostarczających informacje konsumentom, w szczególności za pośrednictwem systemu komunikacji niejęzykowej, w celu zminimalizowania kosztów i obciążenia administracyjnego dla podmiotów gospodarczych oraz zapewnienia wspólnego podejścia na całym rynku unijnym, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby udostępniania informacji konsumentom. W niniejszym projekcie rozporządzenia uprawniono również Komisję do dostosowania przepisów dotyczących etykietowania cyfrowego do nowych potrzeb wynikających z szybkiego i stałego postępu cyfryzacji oraz rosnącej ilości informacji, które należy udostępnić konsumentom.

Państwa członkowskie mogą przyjąć zasady wprowadzania do obrotu w celu uregulowania podaży w sektorze wina, aby poprawić i ustabilizować funkcjonowanie wspólnego rynku

wina. W obecnym kontekście strukturalnego spadku konsumpcji i powtarzających się sytuacji nadmiernej podaży w niektórych regionach i segmentach rynku należy doprecyzować, że takie przepisy mogą obejmować ustalanie maksymalnych zbiorów winogron i zarządzanie zapasami wina. Ponadto organizacje producentów mogą odegrać ważną rolę w umacnianiu pozycji plantatorów winorośli w łańcuchu dostaw żywności i w dostosowywaniu podaży do tendencji rynkowych. W związku z tym państwa członkowskie powinny również mieć możliwość przyjmowania zasad wprowadzania do obrotu w sektorze wina, z uwzględnieniem wniosków przyjętych przez uznane organizacje producentów lub uznane organizacje międzybranżowe, jeżeli są one reprezentatywne dla danego obszaru gospodarczego.

W przypadku zakłóceń równowagi na rynku państwa członkowskie są obecnie uprawnione do przyznawania producentom wina płatności krajowych na rzecz dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina. Niniejszy wniosek ma na celu zatwierdzenie płatności krajowych na rzecz dobrowolnych zielonych zbiorów i dobrowolnego karczowania winnic produkcyjnych jako dodatkowych narzędzi zarządzania podażą, biorąc pod uwagę opłacalność usuwania nadwyżek wina z rynku przed wyprodukowaniem wina. Aby uniknąć zakłócenia konkurencji, ustala się limity całkowitej kwoty płatności krajowych zatwierdzonych w państwie członkowskim w danym roku na rzecz destylacji i zielonych zbiorów. W przypadku karczowania, biorąc pod uwagę strukturalny charakter przedmiotowego środka i związane z nim wyższe koszty, limit płatności krajowych będzie ustalany indywidualnie dla każdego przypadku na podstawie konkretnych warunków rynkowych panujących w danym państwie członkowskim i w regionach produkcji wina, w których środek ten będzie wdrażany.

Aromatyzowane produkty sektora wina są kolejnym ważnym rynkiem zbytu dla produktów sektora wina. Obowiązujące przepisy nie zezwalają jednak na wykorzystywanie nazw handlowych zastrzeżonych dla aromatyzowanych produktów sektora wina w przypadku napojów, które nie osiągają minimalnej zawartości alkoholu dla każdej kategorii produktów. W związku z rosnącym popytem konsumentów na innowacyjne napoje alkoholowe o niższej rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu należy zezwolić na pozyskiwanie aromatyzowanych produktów sektora wina z win odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych. W celu zapewnienia, aby konsumenci byli prawidłowo informowani o charakterze aromatyzowanych produktów sektora wina o niższej zawartości alkoholu, należy ustanowić przepisy dotyczące etykietowania win odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych, tak aby w prezentacji i etykietowaniu tych aromatyzowanych produktów sektora wina można było stosować te same terminy opisowe co w przypadku produktów sektora wina o analogicznej zawartości alkoholu. Aby poprawić przejrzystość informacji przekazywanych konsumentom, przepisy dotyczące etykietowania informacji o wartości odżywczej i wykazu składników aromatyzowanych produktów sektora wina za pomocą środków elektronicznych należy dostosować do przepisów mających zastosowanie do produktów sektora wina.

Aby zaspokoić nowy popyt konsumpcyjny i potrzebę wprowadzania innowacyjnych produktów, zmieniono wymogi dotyczące kategorii aromatyzowanych produktów sektora wina „Glühwein” w celu dopuszczenia użycia wina różowego. Jednocześnie wprowadza się przepisy zakazujące stosowania określenia „rosé” na etykietach wina „Glühwein” produkowanego w wyniku łączenia wina czerwonego i białego lub któregośkolwiek z nich z winem różowym. Wprowadza się odstępstwo dotyczące etykietowania, aby umożliwić stosowanie nazwy handlowej „Glühwein” w prezentacji i etykietowaniu napojów alkoholowych produkowanych zgodnie z takimi samymi wymogami jak te określone dla „Glühwein”, ale wytwarzanych z wykorzystaniem wina owocowego jako głównego składnika

zamiast produktów sektora wina, w celu zaspokojenia popytu konsumentów na takie produkty.

W ramach planów strategicznych WPR można wspierać restrukturyzację i przekształcanie winnic. W celu osiągnięcia równowagi między potrzebą zapewnienia przez państwa członkowskie skutecznej restrukturyzacji winnic a potrzebą uniknięcia wzrostu produkcji, który może prowadzić do nadmiernej podaży, państwa członkowskie będą mogły określić warunki realizacji interwencji polegających na restrukturyzacji i przekształcaniu, aby uniknąć wzrostu plonów, a tym samym zwiększyć produkcję w winnicach objętych tego rodzaju interwencjami.

Z myślą o rozwoju turystyki winiarskiej w regionach produkcji wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym grupy producentów zarządzające chronionymi nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi mogą być obecnie beneficjentami interwencji promujących turystykę winiarską w regionach produkcyjnych.

Zainteresowane strony i państwa członkowskie wielokrotnie podkreślały, że obecny maksymalny okres trzech lat dla wsparcia udzielanego na działania promocyjne i komunikacyjne prowadzone w państwach trzecich w związku z konsolidacją rynków zbytu jest zbyt krótki, aby osiągnąć ten cel. Maksymalny okres takiego wsparcia zostaje zatem przedłużony z trzech do pięciu lat.

Aby zapewnić dodatkową zachętę do współpracy w sektorze wina, niektóre inwestycje realizowane przez uznane organizacje producentów będą objęte taką samą maksymalną stawką unijnej pomocy finansowej, jak ma to obecnie miejsce w przypadku mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

W celu dalszego wspierania producentów w łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej państwa członkowskie mają możliwość zwiększenia maksymalnej unijnej pomocy finansowej, która może zostać przyznana na inwestycje służące osiągnięciu tego celu, do 80 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji.

Aby doprecyzować warunki mające zastosowanie do unijnej pomocy finansowej na inwestycje w innowacje, wyraźnie stwierdzono, że takiej unijnej pomocy finansowej nie przyznaje się przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu komunikatu Komisji zatytułowanego „Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji”.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2021/2115 i (UE) nr 251/2014
w odniesieniu do niektórych zasad rynkowych i środków wsparcia sektorowego
w sektorze wina i w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42
akapit pierwszy i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Chociaż Unia pozostaje światowym liderem w zakresie produkcji i spożycia wina oraz pod względem wartości wywozu wina, zmiany społeczne i demograficzne wpływają na ilość, jakość i rodzaje spożywanego wina. Spożycie wina w Unii obecnie utrzymuje się na najniższym poziomie w ciągu ostatnich trzech dziesięcioleci, podczas gdy na tradycyjne rynki eksportowe win pochodzących z Unii wpływa połączenie spadku spożycia i czynników geopolitycznych, co prowadzi do bardziej niepewnej struktury wywozu. Ponadto produkcja staje się nieprzewidywalna ze względu na wrażliwość sektora wina na zmiany klimatu. W związku z wynikającą z tego nadwyżką podaży, która prowadzi do spadku cen, plantatorzy winorośli mają mniejsze dochody, aby móc inwestować w swoją działalność, oraz niewielkie rezerwy finansowe, z których mogliby skorzystać w sytuacji, gdyby ich region dotknęło jedno z coraz częściej występujących ekstremalnych zjawisk pogodowych o charakterze lokalnym.
- (2) Aby omówić te wyzwania i określić ewentualne możliwości dla unijnego sektora wina, utworzono grupę wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina. Grupa ta dyskutowała o tym, jak lepiej wspierać sektor w świetle obecnych wyzwań strukturalnych przez zarządzanie potencjałem produkcyjnym, zwiększanie konkurencyjności i badanie nowych możliwości rynkowych. Po czterech posiedzeniach grupa wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina zatwierdziła dokument zawierający zalecenia polityczne⁵.

³ Dz.U. C , , s. .

⁴ OJ C , , s. .

⁵ https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/f9ee9420-2b95-4788-8dc2-faa3cfb8171a_en?filename=policy-recommendations-wine-sector-hlg_en.pdf

- (3) Aby zapewnić jak najlepsze wsparcie producentom wina stojącym w obliczu powyższych wyzwań, należy uwzględnić najpilniejsze zalecenia grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie win w ramach prawnych mających zastosowanie do win i aromatyzowanych produktów sektora wina.
- (4) W związku z obecnym spadkiem popytu na wino plantatorzy winorośli, którzy posiadają ważne, niewykorzystane zezwolenia na nowe nasadzenia udzielone im przed dniem 1 stycznia 2025 r., powinni mieć możliwość rezygnacji z tych zezwoleń bez ponoszenia kary administracyjnej w celu zlikwidowania zachęty dla posiadaczy zezwolenia na nasadzenia do nasadzania winnic w sytuacji, gdy może nie być popytu na produkowane w nich wino. W przypadku zezwoleń na nowe nasadzenia udzielonych po tej dacie kara administracyjna powinna nadal mieć zastosowanie w przypadku niewykorzystania tych zezwoleń, aby zniechęcić plantatorów winorośli, którzy nie mają zamiaru nasadzać winnicy, do składania wniosków o charakterze spekulacyjnym.
- (5) Jeżeli chodzi o zarządzanie potencjałem produkcyjnym, należy przewidzieć dłuższy okres ważności zezwoleń na ponowne nasadzenia, aby dać plantatorom winorośli więcej czasu na zbadanie możliwości sadzenia odmian, które są lepiej dostosowane do popytu na rynku lub zmieniających się warunków klimatycznych, lub na wprowadzenie nowych technik zarządzania winnicą. Ponadto, aby zmniejszyć presję na plantatorów winorośli, nie powinni oni podlegać karom administracyjnym, jeżeli zdecydują się nie skorzystać z zezwolenia na ponowne nasadzenia.
- (6) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia udzielania zezwoleń na nowe nasadzenia na poziomie regionalnym dla konkretnych obszarów o nadmiernej podaży, na których są wdrażane lub zostały wdrożone krajowe lub unijne środki mające na celu ograniczenie podaży (tj. destylacja, zielone zbiory lub karczowanie winnic), aby uniknąć dalszego zwiększania potencjału produkcyjnego.
- (7) W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje się na ustanowienie limitów regionalnych dla konkretnych obszarów w celu uniknięcia nadmiernego wzrostu potencjału produkcyjnego, należy zezwolić, aby państwa członkowskie mogły wymagać, by zezwolenia udzielone w odniesieniu do obszaru objętego limitem regionalnym wykorzystywano na danym obszarze. Aby lepiej uwzględnić najnowsze tendencje w sektorze wina, państwa członkowskie powinny mieć swobodę ustalania limitów regionalnych dla konkretnych obszarów nawet na poziomie 0 %, w celu dostosowania potencjału produkcyjnego do popytu na rynku.
- (8) Chociaż ponowne nasadzenie wykarczowanej winnicy nie zwiększa jej powierzchni, państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia przepisów dotyczących ponownego nasadzania, aby lepiej zarządzać terytorialnym rozmieszczeniem winnic, na przykład w celu uniknięcia przenoszenia winnic do regionów, w których występuje nierównowaga rynkowa lub z dala od zboczy i tarasów, które odgrywają ważną rolę w ochronie krajobrazu i unikaniu erozji gleby. Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość określenia warunków dotyczących stosowania odmian i metod produkcji, aby uniknąć wzrostu plonów i zapewnić zachowanie tradycyjnych odmian winorośli i metod produkcji.
- (9) Aby zapewnić proporcjonalne podejście do stosowania systemu zezwoleń na nasadzenia, przy jednoczesnym uwzględnieniu poważnego ryzyka, jakie stanowi dla rynku nadmierna podaż, należy ustanowić maksymalny próg liczony w hektarach nasadzonych winnic, poniżej którego państwa członkowskie są zwolnione z obowiązku stosowania systemu zezwoleń na nasadzenia.

- (10) W ostatnich latach obserwuje się ciągle zmieniający się popyt konsumentów na produkty sektora wina o obniżonej zawartości alkoholu, które są obecnie wytwarzane w drodze dealkoholizacji przy użyciu niektórych technik dozwolonych w Unii. Konsumenci znają takie określenia jak „0,0 %”, „bezalkoholowy” i „niskoalkoholowy”, które są powszechnie stosowane, ale uregulowane w różny sposób w różnych państwach członkowskich. Należy zatem zharmonizować stosowanie tych terminów w całej Unii. W związku z tym należy zmienić przepisy dotyczące etykietowania produktów sektorów wina, aby lepiej informować konsumentów o właściwościach produktów sektora wina o obniżonej zawartości alkoholu, przy jednoczesnym zachowaniu obowiązku przekazywania informacji na temat metody produkcji polegającej na dealkoholizacji. Powinno to umożliwić unijnemu sektorowi wina czerpanie korzyści z tego rozwoju popytu konsumpcyjnego przy jednoczesnym utrzymaniu wysokich standardów produkcji.
- (11) Duży popyt konsumpcyjny na musujące produkty sektora wina o niższej zawartości alkoholu lub bez alkoholu stanowi szansę dla tego sektora. Obecne przepisy dotyczące produkcji win odalkoholizowanych nakładają jednak pewne ograniczenia technologiczne na produkcję takich win. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami produkty sektora wina muszą osiągnąć właściwości i minimalną zawartość alkoholu w odpowiedniej kategorii przed poddaniem ich procesowi dealkoholizacji, co oznacza, że odalkoholizowane wina musujące mogą być produkowane wyłącznie z win musujących. Proces dealkoholizacji powoduje jednak całkowite usunięcie CO₂ z pierwotnego wina musującego. W związku z tym, aby wyprodukować wino musujące o niższej zawartości alkoholu lub bez alkoholu, należy ponownie wprowadzić CO₂ do częściowo lub całkowicie odalkoholizowanego wina, które utraciło początkową zawartość CO₂, w drodze nowego, odrębnego procesu. W związku z tym należy zezwolić na produkcję odalkoholizowanych win musujących i gazowanych win musujących bezpośrednio z odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych win niemusujących odpowiednio w drodze drugiej fermentacji lub przez dodanie CO₂.
- (12) Możliwość podawania wykazu składników i informacji o wartości odżywczej produktów sektora wina za pomocą środków elektronicznych okazała się skutecznym sposobem przekazywania informacji konsumentom przez podmioty gospodarcze, a jednocześnie ułatwia funkcjonowanie rynku wewnętrznego i wywóz wina, zwłaszcza w przypadku drobnych producentów. Brak zharmonizowanych przepisów dotyczących identyfikacji, na opakowaniu lub na załączonej do niego etykiecie, środków elektronicznych służących do podawania wykazu składników lub informacji o wartości odżywczej powoduje jednak rozbieżne praktyki podmiotów gospodarczych i różne przepisy stosowane przez organy krajowe, co wpływa na właściwe wprowadzanie do obrotu win. W celu zminimalizowania kosztów i obciążenia administracyjnego dla podmiotów gospodarczych oraz zapewnienia wspólnego podejścia na całym rynku unijnym, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby udostępniania takich informacji konsumentom, Komisja powinna być uprawniona do opracowania, we współpracy z państwami członkowskimi, przepisów dotyczących identyfikacji – na opakowaniu lub załączonej do niego etykiecie – środków elektronicznych służących do podawania konsumentom w zharmonizowany sposób wykazu składników i informacji o wartości odżywczej, w tym za pośrednictwem systemu komunikacji niejęzykowej.
- (13) Komisja powinna być uprawniona do dostosowania przepisów dotyczących etykietowania cyfrowego do nowych potrzeb wynikających z szybkiego i stałego

postępu cyfryzacji oraz do uwzględnienia innych obowiązkowych lub istotnych informacji dla konsumentów, które mogą być przedstawiane w formie elektronicznej.

- (14) Państwa członkowskie mogą przyjąć zasady wprowadzania do obrotu w celu uregulowania podaży w sektorze wina, aby poprawić i ustabilizować funkcjonowanie wspólnego rynku wina. W obecnym kontekście strukturalnego spadku konsumpcji i powtarzających się sytuacji nadmiernej podaży w niektórych regionach i segmentach rynku należy doprecyzować, że takie zasady mogą obejmować ustalanie maksymalnych zbiorów winogron i zarządzanie zapasami wina. Ponadto organizacje producentów mogą odegrać ważną rolę w umacnianiu pozycji plantatorów winorośli w dostawach żywności i w dostosowywaniu podaży do tendencji rynkowych. W związku z tym państwa członkowskie powinny również mieć możliwość przyjmowania zasad wprowadzania do obrotu w sektorze wina, z uwzględnieniem wniosków przyjętych przez uznane organizacje producentów lub uznane organizacje międzybranżowe, jeżeli są one reprezentatywne dla danego obszaru gospodarczego lub dla danych obszarów gospodarczych.
- (15) Państwa członkowskie mogą obecnie przyznawać producentom wina płatności krajowe na rzecz dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina. Biorąc pod uwagę opłacalność usuwania nadwyżek produkcji wina z rynku przed jego wyprodukowaniem, należy również przewidzieć możliwość uprawnienia państw członkowskich, w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych, do przyznawania płatności krajowych na rzecz dobrowolnych zielonych zbiorów i dobrowolnego karczowania winnic produkcyjnych. W niniejszym rozporządzeniu należy określić limity całkowitej kwoty płatności krajowych zatwierdzonych w państwie członkowskim w danym roku na rzecz destylacji i zielonych zbiorów, aby uniknąć zakłócenia konkurencji. W przypadku karczowania, biorąc pod uwagę strukturalny charakter przedmiotowego środka i związane z nim wyższe koszty, nie należy ustalać ogólnej maksymalnej kwoty płatności krajowych. Państwa członkowskie powinny jednak uzasadnić w swoim powiadomieniu limit płatności krajowych dla każdego przypadku na podstawie konkretnych warunków rynkowych panujących w danym państwie członkowskim i w regionach produkcji wina, w których środek ten będzie wdrażany.
- (16) Aromatyzowane produkty sektora wina są naturalnym rynkiem zbytu dla produktów sektora wina. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014⁶ zabrania się jednak wykorzystywania nazw handlowych zastrzeżonych dla aromatyzowanych produktów sektora wina w przypadku napojów, które nie osiągają minimalnej zawartości alkoholu określonej w tym rozporządzeniu dla każdej kategorii produktów. W związku z rosnącym popytem konsumentów na innowacyjne napoje alkoholowe o niższej rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu należy zezwolić na wprowadzanie do obrotu napojów otrzymywanych z win odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych produkowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁷, zawierających w ich

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/251/oj>).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

prezentacji i etykietowaniu nazwy handlowe zastrzeżone dla aromatyzowanych produktów sektora wina.

- (17) W celu zapewnienia, aby konsumenci byli prawidłowo informowani o charakterze aromatyzowanych produktów sektora wina o niższej zawartości alkoholu, należy ustanowić przepisy zgodne z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 dotyczące etykietowania win odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych, tak aby w prezentacji i etykietowaniu tych aromatyzowanych produktów sektora wina otrzymanych z odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych win można było opisywać te wina za pomocą tych samych terminów co w przypadku produktów sektora wina o analogicznej zawartości alkoholu.
- (18) Kwestie wskazane powyżej w odniesieniu do produktów sektora wina dotyczące identyfikacji środków elektronicznych zawierających informację o wartości odżywczej i wykaz składników odnoszą się również do aromatyzowanych produktów sektora wina. W związku z tym Komisja powinna być uprawniona do opracowania, we współpracy z państwami członkowskimi, przepisów dotyczących identyfikacji – na opakowaniu lub załączonej do niego etykiecie – środków elektronicznych w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina. Aby zapewnić prostotę i jasność, przepisy te powinny być takie same jak przepisy mające zastosowanie do produktów sektora wina.
- (19) Aby zaspokoić nowy popyt konsumpcyjny i potrzebę wprowadzania innowacyjnych produktów, należy zmienić przepisy dotyczące produkcji i etykietowania kategorii aromatyzowanych produktów sektora wina „Glühwein” w celu dopuszczenia użycia wina różowego. Jednocześnie należy zakazać stosowania określenia „rosé” w prezentacji i etykietowaniu wina „Glühwein” produkowanego w wyniku łączenia wina czerwonego i białego lub któregośkolwiek z nich z winem różowym. Z tych samych powodów należy również ustanowić odstępstwo zezwalające na stosowanie nazwy handlowej „Glühwein” w prezentacji i etykietowaniu napojów alkoholowych produkowanych zgodnie z takimi samymi wymogami jak te określone dla „Glühwein”, ale wytwarzanych z wykorzystaniem wina owocowego jako głównego składnika zamiast produktów sektora wina.
- (20) Z myślą o rozwoju turystyki winiarskiej w regionach produkcji wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym należy zezwolić grupom producentów zarządzającym chronionymi nazwami pochodzenia i chronionymi oznaczeniami geograficznymi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143⁸ na bycie beneficjentami interwencji, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy pkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115⁹.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 (Dz.U. L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na

- (21) W celu osiągnięcia równowagi między potrzebą zapewnienia przez państwa członkowskie skutecznej restrukturyzacji winnic a potrzebą uniknięcia wzrostu produkcji, który może prowadzić do nadmiernej podaży, państwa członkowskie powinny mieć możliwość określenia warunków wdrażania restrukturyzacji i przekształcania winnic, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115. Warunki te powinny mieć na celu uniknięcie wzrostu plonów, a tym samym zwiększenia produkcji w winnicach objętych tego rodzaju interwencjami.
- (22) Aby dostosować się do tendencji rynkowych i wykorzystać efektywne możliwości rynkowe, maksymalny czas trwania wsparcia działań promocyjnych i komunikacyjnych prowadzonych w państwach trzecich w związku z konsolidacją rynków zbytu należy przedłużyć z trzech do pięciu lat.
- (23) Aby zwiększyć współpracę w sektorze wina, inwestycje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/2115, realizowane przez organizacje producentów uznane na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy objąć maksymalną stawką unijnej pomocy finansowej określonej w art. 59 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2115, jak ma to już miejsce w przypadku mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE¹⁰.
- (24) Aby dalej wspierać producentów w łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej, należy przewidzieć możliwość zwiększenia przez państwa członkowskie maksymalnej unijnej pomocy finansowej na inwestycje służące osiągnięciu tego celu do 80 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji.
- (25) Ponadto należy doprecyzować, że unijnej pomocy finansowej na innowacje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/2115, nie należy przyznawać przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu komunikatu Komisji zatytułowanego „Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji”, jak ma to miejsce w przypadku unijnej pomocy finansowej na inwestycje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) tego rozporządzenia.
- (26) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) nr 251/2014 oraz (UE) 2021/2115.
- (27) Aby dać producentom czas na dostosowanie się do nowych wymogów dotyczących oznaczania produktów sektora wina o niskiej zawartości alkoholu, te nowe wymogi powinny zacząć obowiązywać po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Należy również ustanowić przepisy przejściowe, aby umożliwić dalsze wprowadzanie do obrotu produktów sektora wina etykietowanych przed zastosowaniem nowych wymogów aż do wyczerpania zapasów.

¹⁰ rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>). Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1 **Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013**

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 62 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, udzielane zgodnie z art. 64 i 68, są ważne przez trzy lata od daty udzielenia. Producent, który nie skorzystał zezwolenia udzielonego zgodnie z art. 64 i 68 w okresie jego ważności, podlega karom administracyjnym przewidzianym w art. 90a ust. 4.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego producenci, którzy posiadają ważne zezwolenia zgodnie z art. 64 i 68 udzielone przed dniem 1 stycznia 2025 r., nie podlegają karze administracyjnej, o której mowa w art. 90a ust. 4, pod warunkiem że przed datą wygaśnięcia zezwolenia, a najpóźniej do dnia 31 grudnia 2026 r., poinformują właściwe organy, że nie zamierzają skorzystać ze swojego zezwolenia.

Zezwolenia udzielone zgodnie z art. 66 na ponowne nasadzenia są ważne przez osiem lat od daty ich udzielenia. Producenci, którzy nie skorzystali z zezwolenia udzielonego zgodnie z art. 66 w okresie jego ważności, nie podlegają karze administracyjnej, o której mowa w art. 90a ust. 4.”;

- 2) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą:

a) zastosować na poziomie krajowym odsetek niższy od odsetka określonego w ust. 1;

b) ograniczyć udzielanie zezwoleń na poziomie regionalnym, dla konkretnych obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia, produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym lub obszarów, na których produkuje się wino bez oznaczenia geograficznego;

c) ograniczyć udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia na poziomie regionalnym dla konkretnych obszarów, na których w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych wdrożono krajowe lub unijne środki dotyczące destylacji wina, zielonych zbiorów lub karczowania.

Do celów lit. c) »zielone zbiory« oznaczają całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron i zredukowanie w ten sposób do zera plonów z danego obszaru, z wyłączeniem niezbiierania plonów polegającego na pozostawieniu winogron o jakości handlowej na krzewach pod koniec normalnego cyklu produkcyjnego. Państwa członkowskie, które ograniczają udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia na poziomie regionalnym zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) lub c), mogą wymagać, aby takie zezwolenia były stosowane w tych regionach.”;

- b) w ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„3. Każde z ograniczeń, o których mowa w ust. 2, musi przyczyniać się do dostosowania potencjału produkcyjnego do popytu rynkowego i musi być

uzasadnione przez co najmniej jedną z następujących szczegółowych przyczyn.”;

3) w art. 66 ust. 3 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Państwo członkowskie może również uzależnić udzielenie zezwoleń na ponowne nasadzenia, o których mowa w ust. 1, od spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:

a) zezwolenie stosuje się na tym samym obszarze geograficznym, na którym znajdują się odpowiednie wykarczowane winorośle, w przypadku gdy utrzymanie uprawy winorośli na tym obszarze geograficznym jest uzasadnione względami społeczno-ekonomicznymi lub środowiskowymi;

b) w danym regionie stosuje się wyłącznie odmiany i metody produkcji, które nie zwiększają średnich plonów w porównaniu z wykarczowaną winoroślą, lub wyłącznie tradycyjne odmiany i metody produkcji, w przypadku gdy odpowiedni wykarczowany obszar znajduje się w regionie produkcyjnym, który dane państwo członkowskie uznało za dotknięty strukturalnymi zakłóceniami równowagi na rynku, lub

c) zezwolenia nie stosuje się w regionie produkcyjnym innym niż region, w którym znajduje się wykarczowany obszar, w przypadku gdy dane państwo członkowskie uznało ten inny region produkcyjny za dotknięty strukturalnymi zakłóceniami równowagi na rynku.”;

4) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 67

Pomoc de minimis

System zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowiony w niniejszym rozdziale nie ma zastosowania w państwach członkowskich, w których powierzchnia winnicy nie przekroczyła 10 000 ha co najmniej w trzech z pięciu poprzednich lat gospodarczych. Jeżeli warunek ten nie jest już spełniony w państwie członkowskim, system zezwoleń na nasadzenia winorośli stosuje się w tym państwie członkowskim od początku roku gospodarczego następującego po roku, w którym warunek ten przestał być spełniany.”;

5) w art. 119 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VII część II. W przypadku kategorii produktów sektora wina określonych w załączniku VII część II pkt 1 i pkt 4–9, jeżeli cały produkt lub jego część poddano procesowi dealkoholizacji zgodnie z załącznikiem VIII część I sekcja E, oznaczeniu tej kategorii towarzyszy:

(i) określenie »bezalkoholowy«, jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu nie jest większa niż 0,5 % obj.; określenie »0,0 %«, jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu nie jest większa niż 0,05 % obj.;

(ii) określenie »niskoalkoholowy«, jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu jest większa niż 0,5 % obj. i znajduje się co najmniej 30 % poniżej minimalnej rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu w danej kategorii przed dealkoholizacją.”;

b) dodaje się lit. k) w brzmieniu:

„k) w przypadku produktów sektora wina, o których mowa w lit. a) zdanie drugie, określenie »wyprodukowano w drodze dealkoholizacji«.”;

6) w art. 122 ust. 1 lit. d) dodaje się punkty w brzmieniu:

„v) identyfikacji na opakowaniu lub na załączonej do niego etykiecie środków elektronicznych, o których mowa w art. 119 ust. 4 i 5, w tym za pomocą piktogramu lub symbolu zamiast słów;

(vi) formy i układu informacji przekazywanych za pomocą środków elektronicznych, w celu uproszczenia ich prezentacji, dostosowania ich do przyszłego postępu technologicznego i nowych wymogów dotyczących informacji istotnych dla konsumentów przewidzianych w przepisach unijnych lub krajowych, lub w celu poprawy dostępności dla konsumentów.”;

7) art. 167 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w tym mogą ustalić maksymalną wydajność oraz zasady zarządzania zapasami. Państwa członkowskie uwzględniają propozycje przyjęte przez organizacje producentów uznane na mocy art. 152 i 154 lub przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 i 158, jeżeli takie organizacje uznaje się za reprezentatywne dla sektora wina, zgodnie z art. 164 ust. 3, na obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych, na których zasady te mają być stosowane.”;

8) w art. 216 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Płatności krajowe na rzecz destylacji wina, zielonych zbiorów lub karczowania w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych”

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą przyznawać producentom wina płatności krajowe na rzecz dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina, dobrowolnych zielonych zbiorów i dobrowolnego karczowania winnic produkcyjnych w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych.

Do celów niniejszego artykułu »zielone zbiory« oznaczają całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron i zredukowanie w ten sposób do zera plonów z danego obszaru, z wyłączeniem niezbierania plonów polegającego na pozostawieniu winogron o jakości handlowej na krzewach pod koniec normalnego cyklu produkcyjnego.

Płatności, o których mowa w akapicie pierwszym, nie przekraczają, w stosownych przypadkach, kosztów produktu i danej operacji, powiększonych o zachętę do zaangażowania się w taką operację, aby umożliwić zaradzenie sytuacji kryzysowej.

Całkowita wysokość płatności dostępna w danym państwie członkowskim w danym roku na płatności krajowe na rzecz destylacji i zielonych zbiorów nie może przekraczać 20 % łącznych środków finansowych dostępnych dla tego państwa

członkowskiego na ten rok, określonych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2021/2115.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie, które chcą korzystać z płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, składają do Komisji należycie uzasadnione powiadomienie. W swoim powiadomieniu państwa członkowskie uzasadniają stosowność środka, czas jego trwania oraz kwoty wsparcia i inne warunki w oparciu o swoją konkretną sytuację rynkową oraz sytuację panującą w regionach produkcji wina, w których dany środek byłby wdrażany.

Komisja podejmuje decyzję, bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, w sprawie zatwierdzenia kwoty, czasu trwania i innych warunków stosowania środka oraz możliwości przyznania płatności producentom wina.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 227 w celu uzupełnienia niniejszego artykułu poprzez ustanowienie przepisów dotyczących minimalnych wymogów dotyczących istnienia sytuacji kryzysowej i obliczania płatności krajowych.”;

9) w części II załącznika VII do formuły wprowadzającej dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Produkty sektora wina należące do kategorii określonych w pkt 4 i 7 można również uzyskać, odpowiednio, w drodze drugiej fermentacji lub poprzez dodanie dwutlenku węgla do win odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych, o których mowa w pkt 1.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 251/2014

W rozporządzeniu (UE) 251/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Na zasadzie odstępstwa od progów minimalnej zawartości alkoholu określonych w ust. 2 lit. g), ust. 3 lit. g) i ust. 4 lit. f) oraz w załączniku II dla każdej kategorii produktów aromatyzowane produkty sektora wina mogą mieć niższą rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu, jeżeli otrzymano je z produktów sektora wina, które zostały poddane – w całości lub w części – procesowi dealkoholizacji zgodnie z warunkami określonymi w załączniku VIII część I sekcja E do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.”;

2) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy aromatyzowane produkty sektora wina otrzymano z produktów sektora wina, które zostały w całości lub częściowo poddane procesowi dealkoholizacji zgodnie z warunkami określonymi w załączniku VIII część I sekcja E do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ich nazwy handlowe uzupełnia się tymi samymi terminami co terminy określone dla tych produktów sektora wina w art. 119 ust. 1 lit. a) zdanie drugie i w art. 119 ust. 1 lit. k) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na tych samych warunkach.”;

3) w art. 6a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. W celu uwzględnienia specyfiki sektora wina aromatyzowanego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 34 ust. 2, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie poprzez przyjęcie przepisów dotyczących:

- a) identyfikacji na opakowaniu lub na załączonej do niego etykiecie środków elektronicznych, o których mowa w ust. 2 i 3, w tym za pomocą piktogramu lub symbolu zamiast słów;
 - b) formy i układu informacji przekazywanych za pomocą środków elektronicznych, w celu uproszczenia ich prezentacji, dostosowania ich do przyszłego postępu technologicznego i nowych wymogów dotyczących informacji istotnych dla konsumentów przewidzianych w przepisach unijnych lub krajowych, lub w celu poprawy dostępności dla konsumentów.”;
- 4) w załączniku II część B punkt 8 otrzymuje brzmienie:

„(8) *Glühwein*

Aromatyzowany napój na bazie wina

- który otrzymuje się wyłącznie z wina czerwonego, wina białego lub wina różowego, lub z połączenia tych win,
- który jest przyprawiony głównie cynamonem lub goździkami, lub oboma, oraz
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

Dodawanie wody jest zakazane, z wyjątkiem ilości wody wynikającej z zastosowania załącznika I pkt 2.

W przypadku gdy do wytworzenia użyto wina białego, nazwę handlową »Glühwein« uzupełnia się słowami wskazującymi na białe wino, takimi jak słowo »białe«.

W przypadku gdy do wytworzenia użyto wyłącznie wina różowego, nazwę handlową »Glühwein« uzupełnia się słowami wskazującymi na różowe wino, takimi jak słowo „rosé”. Słowa »rosé« nie używa się jednak w przypadku, gdy »Glühwein« otrzymuje się poprzez połączenie wina czerwonego z winem białym lub którekolwiek z tych win z winem różowym.

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia nazwy handlowej »*Glühwein*« można używać do prezentacji i etykietowania napojów alkoholowych wyprodukowanych zgodnie z powyższymi wymogami, ale uzyskanych z napojów fermentowanych otrzymanych z owoców innych niż winogrona. W takim przypadku nazwę handlową »*Glühwein*« należy uzupełnić słowami wskazującymi, że dany napój uzyskano z wina owocowego, lub jednym z następujących określeń: »*Heidelbeer-Glühwein*«, »*Apfel-Glühwein*« lub »*Frucht-Glühwein*«.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/2115

W rozporządzeniu (UE) 2021/2115 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 58 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) działania podejmowane przez organizacje międzybranżowe uznane przez państwa członkowskie w sektorze wina zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 lub przez grupy producentów zarządzające chronionymi nazwami pochodzenia i chronionymi oznaczeniami geograficznymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1143* mające na celu zwiększenie renomy winnic w Unii poprzez promowanie turystyki winiarskiej w regionach produkcyjnych;

_____;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 (Dz.U. L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).”;

b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego lit. a) państwa członkowskie mogą określić w swoich planach strategicznych WPR szczególne warunki agronomiczne, szczególne warunki uprawy winorośli lub wszelkie inne warunki zapewniające, aby nie nastąpił wzrost plonów w winnicy objętej tego rodzaju interwencjami po konwersji odmian, przeniesieniu winnicy, ponownym nasadzeniu winnicy lub poprawie technik zarządzania winnicą.”;

c) akapit drugi staje się akapitem trzecim i otrzymuje brzmienie:

„Akapit pierwszy lit. k) stosuje się wyłącznie do win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym lub win, na których podana jest nazwa odmiany winorośli. Działania promocyjne i komunikacyjne mające na celu konsolidację rynków zbytu oraz działalność w tym zakresie są ograniczone do maksymalnego, niepodlegającego przedłużeniu okresu pięciu lat i dotyczą wyłącznie unijnych systemów jakości obejmujących nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne.”;

2) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Unijna pomoc finansowa na inwestycje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), nie przekracza:

a) 50 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w regionach słabiej rozwiniętych;

b) 40 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w regionach innych niż regiony słabiej rozwinięte;

- c) 75 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w regionach najbardziej oddalonych;
- d) 65 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Maksymalna stawka unijnej pomocy finansowej określonej w akapicie pierwszym jest przyznawana tylko mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE** oraz organizacjom producentów uznanym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Można ją jednak przyznawać wszystkim przedsiębiorstwom z regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego.

W przypadku przedsiębiorstw innych niż organizacje producentów uznane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, które to przedsiębiorstwa nie są objęte art. 2 pkt 1 załącznika do zalecenia 2003/361/WE, zatrudniając mniej niż 750 pracowników lub których roczny obrót nie przekracza 200 mln EUR, maksymalne poziomy unijnej pomocy finansowej, które określono w akapicie pierwszym, zmniejsza się o połowę.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego unijną pomoc finansową na inwestycje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), można zwiększyć do 80 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w przypadku inwestycji związanych z celem polegającym na przyczynianiu się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej określonym w art. 57 lit. b).

Unijnej pomocy finansowej nie przyznaje się przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu komunikatu Komisji zatytułowanego „Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji***”.

_____;

** Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

*** Dz.U. C 249 z 31.7.2014, s. 1, ELI: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014XC0731\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014XC0731(01))”.

- b) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:
„Unijną pomoc finansową na inwestycje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. m), można jednak zwiększyć do 80 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w przypadku inwestycji związanych z celem polegającym na przyczynianiu się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej określonym w art. 57 lit. b).”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Unijna pomoc finansowa na innowacje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. e), nie przekracza:

- a) 50 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w regionach słabiej rozwiniętych;
- b) 40 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w regionach innych niż regiony słabiej rozwinięte;
- c) 80 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w regionach najbardziej oddalonych;
- d) 65 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na mniejszych wyspach Morza Egejskiego.

Maksymalna stawka unijnej pomocy finansowej określonej w akapicie pierwszym jest przyznawana tylko mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE oraz organizacjom producentów uznanym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Można ją jednak przyznawać wszystkim przedsiębiorstwom z regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego.

W przypadku przedsiębiorstw innych niż organizacje producentów uznane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, które to przedsiębiorstwa nie są objęte art. 2 pkt 1 załącznika do zalecenia 2003/361/WE, zatrudniają mniej niż 750 pracowników lub których roczny obrót nie przekracza 200 mln EUR, maksymalne poziomy unijnej pomocy finansowej, które określono w akapicie pierwszym, zmniejsza się o połowę.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego unijną pomoc finansową na inwestycje, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. e), można zwiększyć do 80 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji w przypadku inwestycji związanych z celem polegającym na przyczynianiu się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej określonym w art. 57 lit. b).

Unijnej pomocy finansowej nie przyznaje się przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu komunikatu Komisji zatytułowanego „Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji.”.

Artykuł 4 **Przepisy przejściowe**

Produkty sektora wina które zostały etykietowane zgodnie z art. 119 ust. 1 lit. a) zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przed dniem [*konkretna data – 18 miesięcy od daty wejścia w życie*] r., można nadal wprowadzać do obrotu aż do wyczerpania zapasów.

Artykuł 5 **Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. 5 stosuje się jednak od dnia [*konkretna data – 18 miesięcy od daty wejścia w życie*]
r.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	3
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	4
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	6
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	8
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	8
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	9
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	10

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ	10
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	12
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	12
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	12
3.2.1.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	17
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych.....	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	24
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	24
3.2.3.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	24
3.2.3.3.	Ogółem środki	24
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	25
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	25
3.2.4.2.	Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	26
3.2.4.3.	Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem	26
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.....	28
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	28
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	28
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	29
4.	WYMIAR CYFROWY	29
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	30
4.2.	Dane	30
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	31
4.4.	Ocena interoperacyjności	31
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	32

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2021/2115 i (UE) nr 251/2014 w odniesieniu do niektórych zasad rynkowych i środków wsparcia sektorowego w sektorze wina i w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Grupa programów 8 – Rolnictwo i polityka morska w ramach działu 3 wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027.

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Aby sprostać wyzwaniom strukturalnym, przed którymi stoi europejski sektor wina, celem wniosku jest zwiększenie konkurencyjności i odporności tego sektora, utrzymanie znaczenia gospodarczego i społecznego unijnego sektora wina, a w szczególności przyczynienie się do utrzymania vitalności wielu obszarów wiejskich.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Wniosek ma na celu zapewnienie długotrwałych narzędzi polityki wspierających państwa członkowskie i sektor wina w osiąganiu następujących celów szczegółowych:

- 1) uwzględnienie kwestii zarządzania potencjałem produkcyjnym,
- 2) zwiększenie odporności unijnego sektora wina na zmianę klimatu i napięcia związane ze zmieniającymi się rynkami,
- 3) dostosowanie sektora do tendencji rynkowych i pomoc w wykorzystaniu nowych możliwości rynkowych.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Główne spodziewane wyniki są następujące:

- Unijny sektor wina nadal będzie odgrywać wiodącą rolę na światowym rynku wina.
- Przywrócona zostanie równowaga między potencjałem produkcji wina a tendencjami w zakresie popytu na rynkach krajowych i międzynarodowych.
- Państwa członkowskie będą mogły przyjmować środki mające na celu sprostanie wyzwaniom i trudnościom przy zwiększonej elastyczności.
- Rolnicy i organizacje producentów będą korzystać z bardziej elastycznych ram polityki w zakresie podejmowania decyzji dostosowanych do tendencji rynkowych.

- Unijny sektor wina zwiększy zdolność do poprawy swojej pozycji na wschodzących i nowych rynkach oraz do dywersyfikacji źródeł dochodów.
- Unijny sektor wina będzie w stanie lepiej stawiać czoła niepewnościom wpływającym na rynek, w tym zmianie klimatu.

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Wniosek nie ma wpływu na ramy monitorowania WPR.

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- ☐ nowego działania
- ☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹¹
- ☒ przedłużenia bieżącego działania
- ☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Niniejszy wniosek stanowi odpowiedź na najpilniejsze i konkretne zalecenia zatwierdzone przez grupę wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie win w grudniu 2024 r. w drodze zmiany istniejących ram prawnych w zakresie niezbędnym do przyczynienia się do osiągnięcia określonych celów. Wniosek, po jego przyjęciu, umożliwi państwom członkowskim i sektorowi wina szybkie podjęcie działań, które pomogą w stawieniu czoła wielu wyzwaniom, przed którymi stoją.

Proponowane zmiany mogą zostać dodatkowo uzupełnione w ramach przyszłych reform polityki, aby odnieść się do kilku dodatkowych zaleceń, które nie są specyficzne dla danego sektora lub nie mogą zostać wdrożone w obecnym kontekście.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Transgraniczny i globalny charakter kluczowych wyzwań stojących przed unijnym sektorem wina oraz szeroko zakrojone ramy regulacyjne, jakim podlega wino w UE,

¹¹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

wymagają wspólnej reakcji na szczeblu UE, zapewniającej funkcjonowanie jednolitego rynku i równe warunki działania ustanowione w ramach WPR.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Nie dotyczy

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Wniosek nie ma wpływu na wieloletnie ramy finansowe i nie zmienia obecnego budżetu WPR ani podziału budżetu między oba filary, ani koncepcji działań w ramach tych dwóch filarów.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Wszelkie wydatki związane z WPR pozostaną w puli środków krajowych programów wsparcia dla sektora wina. Inne działania mogą być finansowane ze środków krajowych.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

☐ **Ograniczony czas trwania**

☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ **Nieograniczony czas trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu¹²

☐ **Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję**

- ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- ☐ przez agencje wykonawcze

☒ **Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi**

☐ **Zarządzanie pośrednie** przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym

¹² Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- ☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- ☐ organom prawa publicznego
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- ☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

--

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Nie przewiduje się żadnych zmian w odniesieniu do ram realizacji celów, monitorowania i ewaluacji obowiązujących w ramach obecnej WPR.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*

Nie przewiduje się żadnych zmian w obecnym modelu realizacji WPR w odniesieniu do metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Nie dotyczy

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Nie przewiduje się żadnych zmian w odniesieniu do status quo.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Nie przewiduje się żadnych zmian w odniesieniu do status quo.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Wniosek nie ma wymiernego wpływu na budżet UE.

Zgodnie z zaleceniami grupy wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie win wniosek obejmuje środki mające na celu zarządzanie potencjałem produkcyjnym, zwiększenie konkurencyjności i zbadanie nowych możliwości rynkowych sektora.

Niektóre środki (wymienione w pkt 5 – Szczegółowe objaśnienie konkretnego przepisu we wniosku) mogą przyspieszyć wdrażanie, a tym samym zwiększyć wydatki z budżetu przeznaczonego na sektor wina, ale wszelkie powiązane wydatki pozostaną w ramach przydziału środków finansowych państw członkowskich na sektor wina.

Wniosek zawiera przepisy dające państwom członkowskim pewną elastyczność w zwiększaniu unijnej pomocy finansowej na niektóre rodzaje interwencji i dla niektórych beneficjentów w ramach planów strategicznych WPR. W związku z tym grupy producentów zarządzające chronionymi nazwami pochodzenia i chronionymi oznaczeniami geograficznymi mogą być obecnie beneficjentami interwencji promujących turystykę winiarską w regionach produkcyjnych. Maksymalny czas trwania wsparcia działań promocyjnych i komunikacyjnych prowadzonych w państwach trzecich zostaje przedłużony z trzech do pięciu lat. Niektóre inwestycje realizowane przez uznane organizacje producentów będą objęte taką samą maksymalną stawką dofinansowania, jak ma to już miejsce w przypadku mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Państwa członkowskie mogą zwiększyć poziom dofinansowania inwestycji w łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej.

Na tym etapie nie można określić ilościowo wpływu mechanizmów elastyczności wprowadzonych w ramach polityki.

– Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ¹³	państw EFTA ¹⁴	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ¹⁵	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
3	[08.02.02.03] Rodzaje interwencji w niektórych sektorach w ramach	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ <u>NIE</u>	TAK/ <u>NIE</u>	TAK/ <u>NIE</u>	TAK/ <u>NIE</u>

¹³ Zróżn. = środki zróżnicowane / niezróżn. = środki niezróżnicowane.

¹⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

¹⁵ Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

	planów strategicznych WPR – sektor wina					
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

– Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnic h ram finansowyc h	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydując ych i potencjaln ych kandydató w	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych		Numer					
Dyrekcja Generalna: AGRI			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF
			2024	2025	2026	2027	2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki na płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na płatności	(2b)					0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ¹⁶							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla DG AGRI	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Tabela obowiązkowa

¹⁶ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021–2027
			2024	2025	2026	2027	
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Dyrekcja Generalna: AGRI		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Dyrekcja Generalna: <.....>		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
---	--	-------	-------	-------	-------	-------

	płatności ogółem)					
--	----------------------	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7	Środki na zobowiązania	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027								OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ¹⁷	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ¹⁸ ...																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		

¹⁷ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

¹⁸ Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

Cel szczegółowy nr 1 – suma częstkowa																	
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																	
- Produkt																	
Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa																	
OGÓŁEM																	

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM 2021–2027
	2024	2025	2026	2027	
DZIAŁ 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częścikowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częścikowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)

ZATWIERDZONE ŚRODKI		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)					
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0

Inna linia budżetowa (określić) – dział 7	0	0	0	0
Inna linia budżetowa – poza działem 7	0	0	0	0
OGÓŁEM	0	0	0	0

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 7.

Środki z działów 1–6 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
DZIAŁ 7					
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)

Nie dotyczy – brak wymiernego wpływu finansowego.

- ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF

- ☐ wymaga rewizji WRF

3.2.7. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Ogółem
organ współfinansujący					
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem					

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 -   ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne
 - ☐ dochody przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ¹⁹			
		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
Artykuł					

W odniesieniu do dochodów przeznaczonych na określony cel proszę wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

Odniesienie	Opis wymogu	Podmiot lub	Procesy	Kategoria
-------------	-------------	-------------	---------	-----------

¹⁹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

do wymogu		podmioty, których dotyczy wymóg lub na których wymóg ten ma wpływ	ogólne	
art. 1 ust. 6	Komisja jest uprawniona do określania zasad i przepisów dotyczących etykietowania cyfrowego obowiązkowych informacji określonych w art. 119 rozporządzenia.	– Komisja – zainteresowane strony – ogół społeczeństwa	Etykietowanie produktów sektora wina	Rozwiązanie cyfrowe
art. 2 ust. 3	Jak powyżej w przypadku aromatyzowanych produktów sektora wina.	– zainteresowane strony – ogół społeczeństwa	Etykietowanie aromatyzowanych produktów sektora wina	Rozwiązanie cyfrowe

4.2. Dane

W proponowanych przepisach przewidziano: a) uprawnienie Komisji do wydawania przepisów uzupełniających istniejące przepisy dotyczące etykietowania cyfrowego niektórych obowiązkowych informacji przekazywanych przez podmioty gospodarcze konsumentom w sektorze wina (art. 1 ust. 6). Ochrona danych osobowych jest już uwzględniona w obowiązującym rozporządzeniu i nie wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia; b) dostosowanie przepisów dotyczących etykietowania cyfrowego informacji o wartości odżywczej i wykazu składników aromatyzowanych produktów sektora wina do przepisów mających zastosowanie do produktów sektora wina (art. 2 ust. 3).

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych

Zgodnie z europejską strategią w zakresie danych przekazanie uprawnień w zakresie etykietowania cyfrowego wina i produktów sektora wina pozwoli zharmonizować terminy i przepisy dotyczące identyfikacji informacji dla konsumentów za pomocą środków elektronicznych, co zapewni wspólne podejście na całym rynku unijnym. Ostatecznie takie podejście umożliwi przepływ etykiet w UE z korzyścią dla obywateli i konsumentów. Konkretnie elementy dotyczące dostosowania do europejskiej strategii w zakresie danych należy oceniać indywidualnie w każdym przypadku skorzystania z uprawnienia.

Powiązanie z zasadą jednorazowości

Nie dotyczy. Nie dotyczy administracji publicznej.

Przepływ danych

Nie dotyczy.

4.3. Rozwiązania cyfrowe

Rozwiązanie cyfrowe: zapewnienie uprawnienia dotyczącego obowiązkowych informacji na etykietach przedstawianych za pomocą środków elektronicznych.

Odniesienie do wymogów: art. 1 ust. 6

Komisja może opracować akty delegowane w celu ustanowienia wspólnej identyfikacji – na opakowaniu lub etykiecie produktów sektora wina – środków elektronicznych, które dostarczają konsumentom obowiązkowych informacji, a także, w razie potrzeby, w celu dostosowania przepisów dotyczących etykietowania cyfrowego do przyszłego postępu technologicznego (np. zaostrzone wymogi dotyczące przekazywania informacji elektronicznych między podmiotami gospodarczymi lub między podmiotami gospodarczymi a konsumentami). Nowe przepisy poprawiłyby zatem dostępność i zrozumiałość etykiet cyfrowych w całej UE, a w rezultacie zmniejszyłyby koszty ponoszone przez podmioty gospodarcze i zwiększyły przejrzystość dla konsumentów.

Podmiot odpowiedzialny: Komisja Europejska (podmiot odpowiedzialny za uprawnienie); podmioty gospodarcze (podmioty odpowiedzialne za wykonanie).

Rozwiązanie cyfrowe: przepis zezwalający na etykietowanie obowiązkowych informacji za pomocą środków elektronicznych.

Odniesienie do wymogów: art. 2 ust. 3

Przepisy dotyczące identyfikacji środków elektronicznych dla aromatyzowanych produktów sektora wina zostałyby dostosowane do przepisów obowiązujących w sektorze wina i utworzyłyby jednolity system we wszystkich sektorach. Główne obowiązujące przepisy dotyczące wina, które zostałyby odzwierciedlone: podmioty gospodarcze mogą podawać określone obowiązkowe informacje (wykaz składników, informacja o wartości odżywczej) na etykiecie fizycznej lub za pomocą środków elektronicznych wskazanych na opakowaniu lub na załączonej do niego etykiecie. W ramach systemu należy unikać gromadzenia lub śledzenia danych użytkowników i nie można przekazywać informacji służących celom marketingowym.

Podmiot odpowiedzialny: podmiot gospodarczy.

Obecnie inicjatywa polityczna nie przewiduje wykorzystania technologii sztucznej inteligencji na potrzeby określonego rozwiązania cyfrowego.

4.4. Ocena interoperacyjności

Wymogi określone w inicjatywie politycznej nie dotyczą cyfrowych usług publicznych.

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Art. 1 ust. 6: Komisja przyjmuje akty delegowane, gdy zostanie to uznane za konieczne (nie w określonym terminie). Państwa członkowskie uczestniczą w tej procedurze.

Art. 2 ust. 3: przepis ten rozszerza przepisy dotyczące etykietowania cyfrowego mające zastosowanie do wina jedynie na wina aromatyzowane. Państwa członkowskie uczestniczą

w tej procedurze. Podmioty wdrażają te przepisy.